

Goran Marković

HACHIKO,

PRIETENUL CREDINCIOS

Ilustrații de Igor Krstić

Traducere din limba engleză de
Medeea Neguțescu

corintjunior

Când a sosit primăvara, eram destul de mare ca să mă joc în curte cu prietenii mei, ceilalți doi câini ai familiei, Bobby și Essie.

Ueno iubea foarte mult câinii și câteva codițe pufoase îi înconjurau mereu picioarele. Totuși, codița mea pufoasă și ondulată îi era deosebit de dragă lui Ueno.

Din acest motiv, ceilalți doi câini, în special micul Essie, erau uneori geloși. Essie mă mârâia adesea și lătra la mine. De aceea, îmi plăcea să stau mai mult pe lângă Ueno. Îmi plăcea la nebunie când mă peria la umbra cireșului înflorit sau când se juca cu mine și mă învăța cum să aduc o minge. Am început să-l iubesc pe acest bărbat calm și bun.

Stăpânul meu era lector la Universitatea din Tokyo. Studenții săi îl îndrăgeau fiindcă era ca un tată pentru ei și le împărtășea plin de răbdare din cunoștințele sale. Universitatea nu se afla aproape de casă, de aceea Ueno lua trenul, în fiecare zi, din stația Shibuya.